

UN MISTERI SEMPRE ACTUAL

Benvolguts diocesans:

Els misteris que el cristià accepta per la fe no són mai veritats fredes i abstractes, sinó esdeveniments plens de vida, que ens transformen i omplen de llum i d'esperança. Creure que Déu ens estima com un pare, sostenir que Jesucrist ens ha salvat oferint la seva vida en la creu o confiar en la força de l'Esperit, no s'assembla en res a acceptar una veritat matemàtica o històrica. Els misteris de fe són veritats que ens importen i, per això, ens impliquen i ens comprometen. A més, els misteris de la fe cristiana no són esdeveniments que van quedar en el passat, sinó que són sempre actuals, perquè tenen un dinamisme profund que afecta la nostra vida.

Tots aquests misteris en què creiem tenen un centre, que és el lliurament de Jesús en la creu, la seva mort i resurrecció. És el misteri del seu "pas" cap al Pare a través del sofriment obedient, el misteri de la seva Pasqua. Des del començament, els cristians van ser conscients que aquest era el veritable nucli de la fe i així ho van predicar: "vau matar a l'autor de la vida, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts i nosaltres som testimonis d'això" (Fets 3, 15), dirà Sant Pere, resumint el nucli del *kerigma*.

A més, el misteri pasqual de Jesús no és un mite que va ocórrer en un temps immemorial, sinó que va tenir lloc en la història dels homes, en una època i un entorn que ens és conegut. I, no obstant això, té una immensa força transformadora, perquè és la mort i resurrecció del Fill de Déu. Va succeir en la història, però la transcendeix. Per això la Pasqua de Jesús no queda en el passat, sinó que continua sent actual.

Continuem sent estimats per Jesús en la creu; continuem sent reconciliats amb el Pare i perdonats. Certament, la Pasqua és una veritat que transforma la nostra vida, perquè ens involucra en la seva dinàmica d'amor. "És un amor tan real, tan veritable, tan concret, que ens ofereix una relació plena de diàleg sincer i fecund", diu el Papa Francesc (*Christus vivit*, 117).

De manera particular la litúrgia té la capacitat de fer actual el misteri que commemora. En celebrar el misteri pasqual, es fan de nou presents la victòria i el triomf de Crist sobre la mort. L'Església celebra aquest esdeveniment de dues maneres: setmanalment i anualment. Cada setmana, ens reunim per a celebrar "el dia en què Crist ha vençut la mort i ens ha fet partícips de la seva vida immortal" (Pregària eucarística). A més cada any celebrem la Pasqua de Jesús en el diumenge següent al pleniluni de primavera, seguint l'indicat, l'any 325, en el Concili de Nicea.

Comencem avui un temps de preparació que ens ha d'ajudar a viure amb més profunditat el misteri pasqual. En el seu missatge per a la Quaresma d'enguany, el Papa ens diu que el Senyor ens concedeix aquest "temps propici per a preparar-nos a celebrar amb el cor renovat el gran misteri de la mort i resurrecció de Jesús" i ens convida a deixar-nos involucrar pel seu dinamisme espiritual, perquè aquest misteri no deixi de créixer en nosaltres.

Prenguem de debò aquest temps que el Senyor ens ofereix, perquè és un temps de gràcia. És un temps singular de trobada amb el Déu que ens va estimar tant que va lliurar el seu Fill perquè el món no pereixi (cf. Jn 3,16).